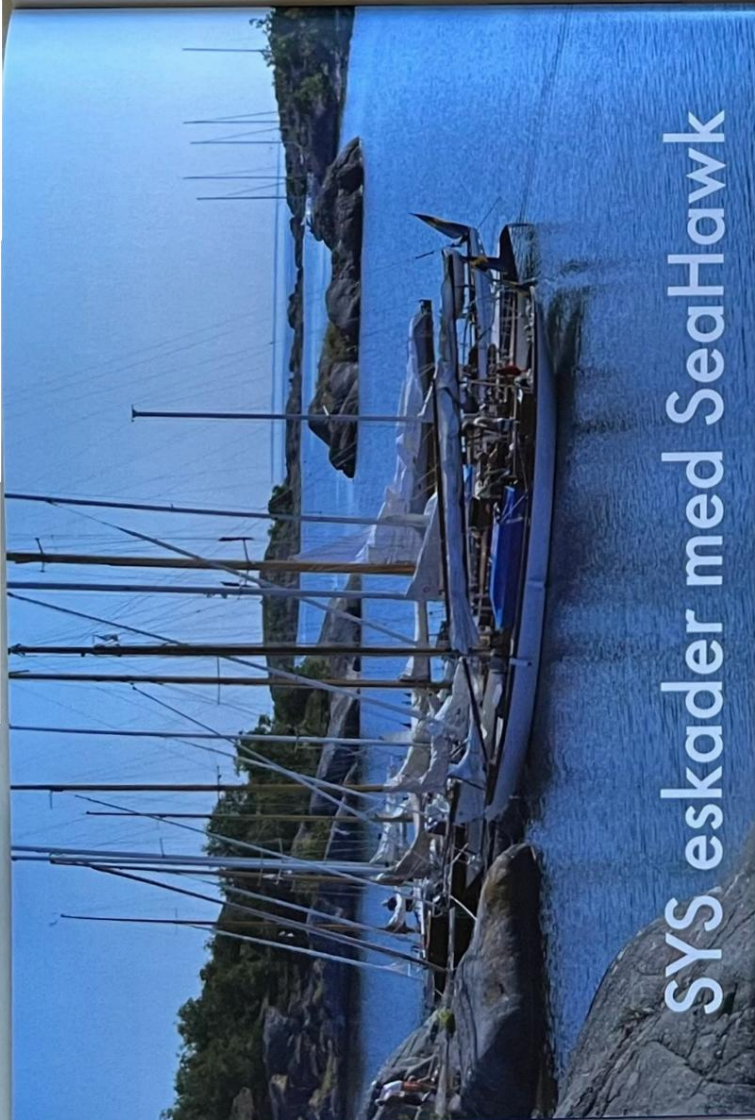

SYS eskader med SeaHawk

Äter har SYS populära eskader genomförts! Och detta år firade vi 10-årsjubileum.

Första gången samlades vi på Uto med 6 bokade platser.

Och det blev på en gång mycket omycket. Just den här

känslan att segla omkring med

likasinnade entusiaster på våra

vackra klassiska segelbåtar

är oslagbar. Vi väljer hamnar

efter hand och skapar plats åt

alla. Det finns alltid möjligheter

att smita in så att vi alla kan

förloja tillsammans. På kval-

larna blir del gemensamma

middagar på klipporna eller

kanske en bokning på en bra

krog. Samt förstås hinner vi

också med ett kulturbesök. Det

finns mycket att uppleva i vår

vackra eskader. Häng med!

Läs Fredriks berättelse om i somras.

Vår resa med årets SYS-eskader inleds des kvällen den 9 juli. Vi hade bunkrat SeaHawk och planerat för segling närgångstens i Östersjön, oklart vart, men eftersom jag tycker om lite längre etapper tänkte vi oss norrut i år, mot Gävle och möjligen Hoga kusten.

Men mitt i packandet och städandet av lägenheten som skulle lånas ut till en blomvakt, när jag rensade soffbordet från allehanda tidningar som har en tendens att staplas på hög, fick jag syn på senaste numret av SYS-tidningen. Tanken slog mig, att det säkert stod något där om sommarens eskader. Jag tog en snabb titt och upptäckte till min glädje att den hade startat dagen innan. Jag ringde Pelle Lotén, en av årets två eskaderansvariga, och frågade om det var möjligt att ansluta med en båt till. Pelle blev jätglad och jag likaså. – Nu ska vi på eskader, sa jag till Karin – Toppen! Vi minns båda den trevliga samvaron under eskadern till Åland tre år tidigare, då vi under de få dagar vi deltog hann få flera nya vänner.

Vi lämnade Långholmen 10.30 nästa dag och två timmar senare var vi ute i Saltsjön. Regnet kom med kalla vindar men lyckligtvis upphörde det redan i höjd med Skurusundens inlopp. På Baggen hissade vi seglen och jag ringde upp Pelle som informerade om att eskadern nu var på väg till Biskopås. Vi avvalde att jag skulle höra av mig när vi började nära oss. När vi passerade Gillinge tänkte jag att det var dags att ringa upp, men fick inget svar. Jag provade två gånger till, men fortfarande inget svar. Väl framme vid Biskopås fick vi ändligen kontakt. – Hej, var på Biskopås befinner ni er? – Vid sandstranden där "Finns det en sandstrand på ön?" Efter lite klargörande diskussioner visade det sig att eskadern låg på Bullerö! Eskaderchefen Pelle bad skamsat om ursäkt och lovade som kompensation att bjuda på kaffe med rom när vi kom fram. Det var bara att ta till kryssen och vi anslöt vid Åtutiden som de sista i raden vid klipporna på Bullerö – inte långt från Greta Garbos strand. Där togs vi emot av eskaderansvarig nummer två, Per-Ola Forsgren, som tillsammans med gästen May-Lis bjöd över oss på ost och Amarante, medan Pelle satte på kaffet.

Per-Ola och May-Lis på Tjuda Bröder tar emot tampen från Karin på SeaHawk.

Gunnar och Maria på Alca glider fram i det fina sommarvärdet.

Kaffesnit! Lisa och Hasse på Nuttaja, Rickard på Ånaryn.

SeaHawk

Efter ett så varmt – och starkt – välkomnande hade vi gärna tagit sovrmorgon. Men till skepparmötet kl 9.00 den 11 juli var det bara att sätta skopparkoran på skallen. Ta sig iland och hälsa på övriga deltagare som vi på grund av den lilla omvägen inte hunnit bekanta oss med kvällen innan. Vindriktningen hade gjort att det var ont om plats vid klipporna och som sista båt hade vi lagt oss ytterst. Det betydde att vi hade fem fartyg att borda för att nå land, men eftersom samtliga modeller i eskadern håller i princip samma däcksnivå var det inget större problem.

Eskader-Pelle hade på ett finurligt sätt satt röda trådar på korret med tips om olika färdvägar till nästa mål. "Finte" tänkte jag, lade upp ruten och vi satte oss för att äta en god frukost och njuta av morgonen med sommaralliken full av frukt, nötter och yoghurt. Plötsligt hör jag båten innanför oss lätta ankar... Vi kom ju sist in och måste nu ut först! Där lärde jag mig något: se till att inte samma ytterst om det blir trångt i nästa hamn. Bäst att segla bra och snabbt för att slippa samma manöver härnäst.

Jag valde en längre väg men vi fick öppen vind och SeaHawk for fram fint på halvwind. Efter Sandhamn kom en fin sträckbög så vi slapp kryssa. Vi var inte först i hamn, men väl framme i den nordvästliga viken på Harö slapp vi ligga ytterst efter som samtliga båtar nu kunde ligga sida vid sida. Så anslöpes samtliga hamnar försättningsvis – den ena hamnen finare än den andra: Finnhamn, Lökå, Stora Nassa...

Fredrik Sahleted
s/y SeaHawk